

TEMPLE DE SANT PRIETO IN MONTORIO

Part descriptiva

- Autor: Bramante

Elements de localització

- Lloc on es troba: – Roma
- Cultura a la que pertany: és un exemplar d'arquitectura del Renaixement del segle XVI (Cinquecento)

Periodització

- Any: 1503
- Estil: Inspirat en els tholos grecs, combinant els ideals romans amb la elegància i la virtut del cinquecento italià. Columnes d'orde dòric.

Descripció

– Es tracta d'un petit temple de planta cilíndrica. Al voltant de la torre cilíndrica disposa una columnata circular d'ordre toscà atada per un entablament de metopes i tríglifs que representen el martiri de l'apòstol.

Molt poc és el espai que ocupa aquesta obra (4,5 m de diàmetre), per això el públic ha de mirar aquesta obra des de l'exterior.

És de planta circular períptera (16 columnes dòriques) i cobert d'una cúpula semiesfèrica aixecada sobre un tambor . Sembla una arquitectura esculpida caracteritzada pel contrast de masses i les profundes perspectives, l'alternança de plens i buits, el domini de les corbes i les rectes, un entaulament clàssic de tríglifs i metopes, amb decoració sobre el martiri de Pere, i l'empleament de columnes.

El pati que el rodeja no és circular, sinó rectangular.

Part analítica

Materials: Pedra gris de Florència

Elements estructurals:

- Planta circular:
- Cúpula semiesfèrica de 4,5 m de diàmetre, on els nervis s'insinuen
- Rematada a mode de llanterna on conflueixen els nervis de la cúpula
- Tambor decorat amb fornícules que alternen amb capelletes rectangulars. Bramante utilitza l'alternança de macis i buit q va aprendre de l'arquitectura romana.
- Balustrada que remata el cos curtí de l'edifici
- Fris amb tríglifs i metopes decorades amb motius relacionats amb S.Pere.
- L'entaulament realitzat a la manera clàssica, amb les seves tres parts: arquitrau, fris i cornisa
- Perístil de 16 columnes d'ordre dòric

Marc històric

– Sant Pietro in Montorio és un petit temple construït en 1503 per encàrrec dels Reis catòlics en el mateix lloc on segons la tradició va ser crucificat S.Pere.

L'arquitecte posa fi al planisme del quattrocento i desenvolupa l'edifici en profunditat, amb el protagonisme del volum.

Bramante defineix el classicisme del cinquecento com una arquitectura basada en la plasticitat, la puresa de les formes, la sobrietat decorativa, el sentit unitari i la simetria.

Aquest petit edifici marca la orientació de la nova arquitectura que més tard d'expandirà per tota Europa.